

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

XI. De reservationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

Paulus Tertius.

Beneficiorum impetrationes vacantium vera rei totius narratione expediri debent, ne invalida ac irrita habeantur.

CAP. XV.

Attendentes malitiam hominum non esse indulgendam, sed potius obviandum, volumus quod de cetero impetrantes beneficia a ecclesiastica cujuscunque qualitatis, per privationem & amotionem vel alias propter commissam, excessus, & crimina vacantia vel vacatura, in supplicatione desuper porrecta excessus & crimina ipsa ac eorum qualitates, necnon modos & causas tales, ex quibus de jure privatio incurra aut facienda censetur, & similiter impetrantes etiam per modum devolutionis beneficia, tanquam certo modo vacantia, & ab aliis etiam non sentio confectis, nec infirmitate aut impedimento detentis, tanquam nullo seu minus canonico titulo possessa, modum vacationis illorum in supplicatione desuper porrecta specificè & determinatè ac dispositivè exprimere teneantur, & antequam decretum citationis à iudice, cur causa commissa fuerit per se vel procuratorem eorum petant, eorumque juramentum, quod credunt ea, quæ sic expresserunt, vera esse, & posse ea probare corporaliter præstare, & deinde excessus & crimina aut modum vacationis hujusmodi proponere, & deducere, & intra octo dies observationem termini ad articulandum, per eum vel per procuratorem suum, suo ordine & loco, ita quod si ipse terminus sic non servetur, dicti octo dies, post observationem termini, secundo loco servati, quicunque is fuerit, currissè censeatur, factam immediatè sequentes probare, necnon extrinsecus infra annum similiter à die impetrationis eorum computandum, causam contra eisdem possessores, utique ad diffinitivam sententiam prolationem inclusive prosequi debeant, & teneantur.

Quodque impetrationes de beneficio tanquam per privationem, & amotionem, vel alias propter commissam, excessus, & crimina vacantibus, vel vacaturis, absque causa seu causarum privationis & amotionis, aut excessuum & criminum vacationem hujusmodi causantium, necnon tanquam de certo modo vacantibus, etiam per modum devolutionis, absque modi vacationis specificæ expressione, etiam prætextu quarumcunque clausularum quomodolibet implicitarum, & quantumcunque prægnantium, etiam quod causa, & excessus, ac crimina, necnon modi vacationum hujusmodi in literis expressis habeantur, vel etiam dispositivè exprimi possint disponentium in supplicationibus insertarum eisdem impetrantibus nullatenus suffragentur, & quæcunque surrogationes per ipsos impetrantes de beneficiis, quæ etiam eam hujusmodi expressione impetraverint, tanquam litigiosis, in iure, vel ad ius eorum quos hujusmodi excessus & crimina perpetrasse, aut quos beneficium per devolutionem, aut alias, certo modo vacasse narraverint, à sede Apostolica, vel legatis ejus quomodolibet impetranda, seu etiam motu proprio concedenda, nisi quod impetrantes excessus & crimina, aut modum vacationis hujusmodi intra dictos dies observationem dicti termini ad articulandum factam, quoad excludendos post dictos dies ipsos impetrantes approbatione excessuum seu criminum, aut modi vacationis prædictorum nihil operari volumus contra possessores beneficiorum, quæ impetraverint, probaverint, etiam si alia excessus & crimina privatione aut privationis declaratione digna,

^a Beneficium impetratio canonica, & qua ab omni obreptione & surreptione aliena est, exprimit qualitatem vacationis, ut si vacat per obitum vel per resignationem. gloss. in Clement. 1. in verbo, quantum de præben. Ioan. And. & Gemm. in c. susceptum. de rescript. in 6. lapsu. alleg. 6. col. 2. Felin. in cap. in nostra. num. 27. de rescript. Rot. decr. 10. de rescript. in novu. Ioan. de Selya. tract. de benefic. parte. 3. q. 11. 20.

etiam ante lapsum dictorum octo dierum probaverint, nullius sint roboris vel momenti.

Quodque surrogationes hujusmodi, si in contrarium hujusmodi impetrationes fuerint, in iure propter defectum concepti, quod post executionem citationis, nec per dictum factæ, etiam si de dictorum citationum necnon aliter non apparuerit, propter attentionem præbenent, defuncti fuerint, etiam si lenes, aut valetudinis seu impediti, ut præfertur, non extiterint, aut contra quos hujusmodi impetrationes fuerint, morbo lenta decesserint, licet nullum penitus argumentum nulla conjectura habita fuerit, quod colligantur moritur, aut de tali morte culpabilis, seu confecta fuerint, cum non habeant. Et si post lapsum dicti anni, etiam eo durante, & istis octo diebus post dictum terminum articulandum, absque probatione prædictarum causarum seu criminum aut modi vacationis per ipsos impetrantes, vel eorum procuratores observationem contingat possessores dictorum beneficiorum, seu aliquos ex eis decedere, aut eorum beneficia surreptione, vel ex causa permutationis, aut alias quomodolibet, in Romana Curia, vel extra eam, vacare non cessant, propterea beneficia ipsa litigiosa, de hujusmodi beneficiis sic vacantibus provideri, & alias libere disponi possint in omnibus & per omnia, ac si contra dictos possessores aliquis modo præmissis mora non esset. Et si huiusmodi impetrantes prædicti ad ambitum beneficiorum hujusmodi obtinenda censeantur perpetuo inhabiles, non vexate parti omnia damna, interesse, & expensæ persolvere teneantur, ac omnibus & singulis beneficiis ecclesiasticis, per eosdem impetrantes obreptione termino suspensos invenerint. Quibus, si in eorum temeritate injecerint, ipso iure privati sint, ac calculati sè de perjurio, iuxta canonicas sanctiones, puniantur. Decernens novas provisiones super impetrationibus prædictis pro tempore, etiam antequam quædam dies elapsi fuerint, iis in quorum favorem emanant, in fraudem hujusmodi constitutionis non suffragari. Et si iis qui impetrationes modo prædictas fecerint, beneficia sic impetrata resignaverint, quando obierint, hereditariis illis, quibus de beneficiis hujusmodi per resignationem de eis factam & admittam provisionem fuerit, presententi constitutioni subjacere, & in eisdem statu in quo dictis resignantibus tempore hujusmodi resignationum fuerint, quoad hoc censeantur & esse.

TITVLVS II DE RESERVATIONIBVS.

Paulus II.

Beneficia sedi Apostolicæ reservata quæ nisi vacent & vacatura, semper manent assèta, & summi iurisdictioni subdita.

CAP. I.

Quoniam nonnulli Romani & Pontifices per diversarum eorum constitutionum, quas suo tempore eduxerunt, exat durare voluerunt, quæcunque beneficiorum ecclesiastica quæ sui & sanctæ Romanæ Ecclesiæ vicerunt, & tunc existentium Cardinalium familiares, commensales obtinebant, & in posterum obreptionem per obitum Cardinalium eorundem vel alias recessibus necnon quæ etiam fructuum & proventuum Curie Apostolicæ debitorum collectores, & qui ipsorum predecessorum temporibus suis officia exercebant, aut collectores durante eorum officia obtinebant, ac in

^a Hæc constitutio eadem est, quæ habetur in decretis Gregor. 1. in Roma. de concess. præben.

quibus vacaverint, cum irritantis appositione decreti & deinde prædecessoribus ipsis sublati de medio, ac eorum beneficiorum concurrentibus vacationibus, inter utriusque juris interpretes, etiam officiales Romanæ Curie sæpenumero habitatum extiterit, ad beneficia hujusmodi propter reservationem & decretum prædicta reservata vel affecta remanserit, ita quod nullus præter Roman. Pontif. de illis disponere poterit sine post: reservatione & decreto obfistentibus prædictis. Ac propter ambiguitatem hujusmodi varias quoque juris peritorum opiniones & altercationes ipsas, adveniens periturque pro reservatione & effectione præmissis, interdum verò è contra pronunciarum & diffinitum fore. Nos qui vigilans pastoris semper huius maturo providendum esse consilio non indignè censuimus: & propterea in singulis causis super quibusvis beneficiis Ecclesiasticis eandem ambiguitatem quomodolibet concernentibus, usque ad nostrum beneplacitum superferre mandavimus: cupientes quemadmodum nostro incumbit officio, dubiis hujusmodi finem imponere subditorum dispendiis, & ne lites fiant penitus immortales, de opportuno remedio providere. Felicitis recordationis Urbani quinti, Gregorii IX. & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam prædecessorum nostrorum, qui ad submovenda altercationum fomenta & ambiguitates hujusmodi lucidandas declarationes similes per suas literas ediderunt, vestigiis inhaerendo, ac providè considerantes effectum per reservationem manusque appositionem eorumdem prædecessorum in dictis beneficiis inesse productum, per obitum nequaquam ceneri debere revocatum, Roman. quoque Pontificis manus appositionem prædictam, tantæ efficacitæ, tantæque virtutis existere, ut si & literæ Apostolicæ super provisionibus beneficiorum aut de providendo mandatis, in quibus decretum & reservatio hujusmodi opponuntur, ex aliqua causa suum debitum non sortiantur effectum, facultatem tamen providendi de beneficiis taliter reservatis quibuscunque aliis fuisse adeptam, hujus perpetuæ & irrefragabilis constitutionis edicto, de venerabilium fratrum nostrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, omnia & singula beneficia Ecclesiastica secularia & curialis ordinis regularia, etiam si præpositus, canonicatus, præpositura & præbenda, dignitates, personatus, administrationes, vel officia fuerint, & ad illa consueverint qui per electionem assumi, eisque cura imminet animarum, ut præmittitur reservata, & per Romanos Pontifices successores nostros canonicè intrantes in posterum reservanda, actu quovis modo vacantis, & in antea vacatura, per hujusmodi reservationem & decretum remanuisse & remanere semper affecta, nullumque de illis cumpnium hac re contigerit præter eundem Romanum Pontificem ea vice quovis modo disponere potuisse, sine posse, harum sententiarum patner & declaramus, quod tam in pendentiibus etiam per appellationem quam in futuram super eisdem beneficiis ut præmittitur reservatis committendis causis per directos filios magistrorum Capellanos nostros, & causarum palatii Apostolice auctores, atque alios quoscunque delegatos & iudices ubilibet inviolabiliter observari, & secundum præmissa, nec aliter sententiarum & diffinitur volumus, atque mandamus eis & eorum cuilibet, quavis alia super præmissis interpretandi facultate sublata.

Pius Quartus.

Fruitus beneficiorum reservationum seu affectuorum à die vacationis usque ad diem provisionis, Apostolica Camera adscribuntur.

CAP. II.

Cupientes malitiam nonnullorum, qui in possessione monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum dispositioni Apostolicæ reservationum pro tempore vacantium, sine iusto titulo, ac sine literis Apostolicis, ac illorum fructus durante vacatione hujusmodi usurpent, se intrudere non verentur, occurrere, & Camera nostræ Apostolicæ gravissimum oneribus in aliqua parte sublevandis quantum cum Deo possumus consilere, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes & singulos fructus, redditus, & proventus, ac iura, obventiones, & emolumenta quæcunque quomodolibet & qualitercunque nuncupata omnium & singulorum monasteriorum etiam consistorialium, & beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura, secularium, & quorumvis ordinum regularium nobis & sedi Apostolice tam per constitutiones Apostolicas, quam Cancellariæ Apostolicæ regulas editas & edendas, seu alias quomodolibet, & ex quavis causa generaliter, vel specialiter reservatorum, seu affectuorum in partibus Italicæ, in quibus collectores & subcollectores ipsorum, & Curiam Camera Apostolicæ prædictæ esse consueverunt, ac earum civitatibus, & dioc. consistentiis, per obitum, & alias quovis modo præterquam per decessum illa obtinentium, pro tempore vacantium à die ipsorum monasteriorum & beneficiorum vacationis pro rata temporis usque ad diem provisionis seu commenda de eisdem beneficiis & monasteriis per nos faciendæ, de qua per literas nostras sub plumbo, & non aliter constare debere volumus, eidem Camere auctoritate Apostolica tenore præsentium reservamus, applicamus, incorporamus, & appropriamus, illaque ei reservata, applicata, incorporata, appropriata esse statuimus.

Gregorius XIII.

Menfis Apostolicæ sedis reservati, Episcoporum alternatim residentium non obstant.

CAP. III.

Sanctissimus in Christo Pater & Dominus Gregorius divina providentia Papa XIII. cupiens pauperibus clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia beneficia Ecclesiastica cum cura & sine cura, secularia, & quorumvis ordinum regularia, qualitercunque qualificata, & ubicunque existentia, in mensibus Julii, Augusti, Octobris, Novembris, Januarii, Februarii, Aprilis & Maji, usque ad quinquennium à die publicationis præsentis constitutionis computandum extra Romanam Curiam, alias quam per resignationem quocunque modo vacatura, ad collationem, provisionem, presentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcunque collatorum & collatorum secularium, & quorumvis ordinum regularium, (non tamen S. R. E. Cardinalium, aut illorum sub concordatis inter sedem Apostolicam, & quoscunque alios in iuris, & per eos qui illa acceptare & observare debuerunt acceptatis, & observatis, quæ latere non intendit comprehensorum quomodolibet pertinentia) dispositioni suæ generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ in dictis beneficiis tunc vacantibus etiam motu proprio fieri debent, in quo vacaverint, dispositivè mentionem fieri, alioquin gratias nullas esse, ac privilegia & indulta Apostolica disponendi de hujusmodi reservationibus nunquam comprehendantur, etiam cum quibusvis derogatoriis, ac fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quibusvis personis & collegiis, cujuscunque dignitatis, gradus, ordinis, & conditionis existentibus quomodolibet concessa, adversus reservationem hujusmodi interim frustrari.

Insuper sanctas suas ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intentas, ipsis, quamdiu apud Ecclesias aut dioceses suas personaliter resederint

duntaxat, de omnibus, & quibuscunque beneficiis ecclesiasticis, cum cura & sine cura, secularibus, & regularibus, & ad liberam ipsorum duntaxat, non autem aliorum cum eis, dispositionem, seu praesentationem, vel electionem pertinentibus, quae in antea mensibus Junii, Augusti, Octobris, Decembris, Februarii, & Aprilis, extra Curiam ipsam vacare contigerit (dummodo alias dispositioni Apostolicae reservata, vel affecta non fuerint) liberè disponendi facultatem concessit. Ac etiam voluit, quod si ipsi in collatione, aut alia dispositione beneficiorum in aliis sex mensibus, videlicet Iulii, Septembris, Novembris, Ianuarii, Martii, & Maji vacatorum (quae etiam dispositioni suae, ut praefertur, reservata) seu etiam aliorum dispositioni suae, & dictae sedis alia quomodolibet reservatorum, vel affectorum, sese intromiserint, aut quo minus provisiones, & gratiae sanctitatis suae de illis debitum effectum consequantur, impedimentum quoquo modo praestiterint, ulu, & beneficio praedictae facultatis eo ipso privati existant, ac collationes, & aliae dispositiones de beneficiis illius praetextu deinceps faciendae, nullius sint roboris, vel momenti. Illi vero, qui gratiam alternativae praedictae acceptare voluerint, acceptationem huiusmodi per parentes literas suo sigillo munitas declarare, & literas ipsas huc ad datarium sanctitatis suae transmittere teneantur. Quibus ab eo receptis & recognitis, tunc demum, & non antea uti incipiant gratia supra dicta.

Pius Quintus.

Reservantur sedi Apostolicae beneficia omnia, propter crimen haeresis vacantia.

CAP. IV.

Utm ex Apostolatus officio nobis (meritis licet imparibus) credito, cura dominici gregis nobis immineret generalis, & exinde teneamur, more vigiliis pastoris, vigilare, & attentius providere, ut ecclesiis, monasteriis, & quibusvis aliis beneficiis ecclesiasticis nunc & pro tempore, propter crimen haeresis vacantibus & vacantibus, tales viri eis perficiantur idonei, qui deestandas ac nefarias haereses, diabolo disseminante contra veram & orthodoxam fidei puritatem exortas, de agro Domini extirpare, & populos sibi commissos ad catholicam ecclesiam veritatem reducere, doctrina, verbo, & boni operis exemplo valeant. Praemissorum itaque consideratione inducti, & aliis ad id suadentibus rationabilibus causis, nonnullis etiam praedecessorum nostrorum vestigiis inherendo, motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de mera nostra voluntate, & deliberatione, omnia & singula beneficia ecclesiastica cum cura, & sine cura, secularia, & quorumvis ordinum etiam sancti Ioannis Hierosolymitani & aliarum quarumvis militiarum regularia, quae unquam & quaecumque sint, etiam si secularia, canonicatus & praebeatae, dignitates, personatus, administrationes, vel officia in cathedralibus etiam metropolitans, vel collegiatis, & dignitates ipsae in cathedralibus etiam metropolitans postpontificales majores seu collegiatis ecclesiis huiusmodi principales. Regularia vero beneficia huiusmodi, monasteria etiam consistorialia, prioratus, praepositurae, praepositoratus, dignitates etiam conventuales, personatus, administrationes, vel officia etiam claustralia, ac hospitalia & praepositoria, & alia quomodocumque qualificata fuerint, ordinationi & dispensationi nostrae, & sedis Apostolicae hac perpetuo constitutione validitate auctoritate Apostolice tenore praesentium reservamus. Declarantes omnes & quascunque impetrationes de beneficiis, ut praefertur, quomodocumque qualificatis certo modo in futurum faciendas, & obtinendas, beneficia huiusmodi propter haeresim vacantia, & in futurum vacatura non comprehendere, nisi specialiter, & dispositivè vacationis modus propter crimen

haeresis expressus fuerit, & illum nullo modo sub quibusvis clausulis & decretis comprehendere quatenus generalibus in quibusvis gratis & condonatis per nos & Roman. Pontific. successores nostrorum huiusmodi etiam per Fiat signatis & concessis, ac decretis, & quascunque impetrationes de quibusvis beneficiis, ut praefertur qualificatis haeresim factam habentibus, nisi eorum vigore in iudicio per impetrationem huiusmodi deducum fuerit, & super eo sententia favorabilem obtinuerint, vel dictorum beneficiorum sessionem assequuti fuerint, ad vacationem huiusmodi propter crimen haeresis se non extendere, & illam neminem comprehendere decernimus. V. Calend. Febr. Gregorius XIIII.

Dispositio beneficiorum personis prohibitis propter crimen haeresim, & a sede defensionem remota est, & ad Praesentem reservationem reservata.

CAP. V.

IN ecclesiis praesertim insignibus, hoc magno tractandum est, ut Sacerdotes & personae sacrosanctorum institutis convenientes obtineant, quod quatenus in nobis est, enititur, atque eo ab illis regulariter primis contendimus, qui propter genus, aut haerem & a fide apostasiam sive proprio, sive litra, & exortorum vitio contaminati, per canonicas sanctiones & statuta ab hac sede firmata, aut Apostolica praesentium praedictis ecclesiis prohibentur. Sed nobis respectu magnitudine distentis, huius generis nonnulli aliorum Sacerdotia frequenter obtempunt, inter quos excommunicationis suae prodigi, et si se ab illis expressis sciant, spe tamen inconcessa praesentium, se ad mutationem, vel quoquo pacto beneficium, personam, aut quid aliud exacturos. Nos qualem huiusmodi ecclesiae sapienter direxantur, penitus evellere, & praesentium auctoritate decernimus, omnes & quaeque Apostolicas, necnon legatorum dictae sedis, & aliarum omnium ab ea facultatem disponendi huiusmodi etiam ordinarias dispositiones dignitatum, personarum, beneficiorum, & officiorum quascunque in quacunque personam sine infecta, & per huiusmodi sanctiones, seu statuta, vel privilegia, ut praefertur, habiles, vires & effectum non habere, personam huiusmodi, illarum proferri usum & commodum carere. Denique ipsa ut prius vacare, & quae ex illis temporariae dispositionis Apostolicae praedictis personis, si illa fuerint vel affecta, sub ea dem reservatione vel affectatione manere, & tam illa, quam cum omni alia conservata neque affecta, de quibus ipse iudicet, & alia facultatem habentium praedictis in huiusmodi personam quomodocumque in huiusmodi fuerint ad normam Roman. Pontificis dispositionem duntaxat pertinere, & eaque ab aliis idoneis ab ipsa sede duntaxat, libere impetrari posse. Impetrationes tamen ac etiam motu proprio concessiones, nisi modis vacationis, necnon illas ac decretum huiusmodi, non conditionaliter, aut per quipollens, sed definite, nominatum, ac dispositivè in illis exprimentur, omnino non valere. Ab eorum vero, (cessantibus reservationibus vel affectationibus Apostolicis) pro tempore collata, devoluta, & praesentium tenentis statuta Concilii subiacere, necnon irritantur inane quicquid fecerit per quoscunque scientes vel ignorantes, contigerit attentari. Reservantibus Apostolicis fructuum, pensionum, & aliarum rerum huiusmodi beneficiorum, in personas idoneas etiam de huiusmodi contaminatorum consensu factis, eisdemque ab illis praesentium praesentibus vel solitis nihilominus validitate. Idibus Novemb. 1590.

Clemens VIII.

Provisi de beneficiis reservatis sedi Apostolicae reservationem in forma pro male fidei possessores habentur.

CAP. VI.

A dmonet nos incumbens nobis pastoralis officii cura, ut non solum nobis, sed etiam cunctorum Christiani fidelium, & praesertim Ecclesiasticarum personarum profectibus diligenter intenti, illorum occurramus dispendiis, & quae in quocumque ipsorum praedictorum sine noxam quavis etiam auctoritate prodissse comperrimus, salubriter reformemus. Sane dudum ad nostram pervenit notitiam, qualiter nonnulli Archiepiscopi, & Episcopi, ac ecclesiarum praelati, nonnulli etiam Principes, & domini temporales inclitae nationis Germanicae, post miserabilem urbis direptionem collationes & dispositiones beneficiorum Ecclesiasticorum nobis & sedi Apostolicae etiam virtute concordatorum a inter sedem & nationem praefatas reservatorum temere usurpare praesumpserint, ac collationes & dispositiones nostras, & dictae sedis de illis factas admittere contempserunt, nedum in nostrum & ipsius sedis vilipendium, sed etiam in iurium nostrorum & ejusdem sedis, ac illorum quibus de ipsis beneficiis providimus, aut in quorum favorem alias disposuimus, seu provideri & disponi mandavimus grave praedictum. Nos qui a dictis concordatis, quae olim Romana Ecclesia & dictae nationis hominibus, pro ipsius Ecclesiae unione, ac pace & tranquillitate inter Ecclesiam & nationem praedictas, perpetuo solidandis & conservandis laudata, conclusa, & accepta fuerunt, nullatenus recedere intendimus, ne dicti praesumptores & contemptores, aut per eos in dictis beneficiis intrusi ex hujusmodi temeraria praesumptione gloriarivaleant, neve ipsi intrusi ex adulterinis eorum titulis aliquem fructum reportent, nec illis quibus de beneficiis praedictis per nos aut dictam sedem, seu ejus auctoritate provisum extitit, & in futurum providebitur, per alicujus temporis fluxum, seu aliquam patientiam vel tolerantiam praedictum fiat aut factum constetur, expastoralis officii debito providere volentes, ac concordatis praedictis firmiter inhaerentes, motu proprio, & ex nostra matura deliberatione, ac certa scientia, auctoritate Apostolica, de Apostolica potestatis plenitudine, tenore praesentium declaramus, praefatas collationes & alias dispositiones de quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis cura & sine cura, nobis & dictae sedi, ut praesertim, reservatis, per Archiepiscopos, Episcopos, Praelatos, ac seculares Principes, & dominos quoscumque, dictae nationis, seu ad eorum praesentationem vel nominationem, etiam per ordinarios ipsorum beneficiorum collatores a tempore dictae direptionis contra; tenorem & formam dictorum concordatorum quomodolibet factas, & in posterum faciendas, personis quibus aut in posterum fuerint, nisi sint per nos, aut nostra, vel dictae sedis auctoritate approbatae, nullum titulum vel colorem ipsa beneficia possidendi tribuisse, aut in futurum tribuere, sed & illos pro male fidei possessoribus & mere intrusis ab omnibus haberi & censeri, ac fructus per eos ex beneficiis hujusmodi perceptos & percipiendos, nullo unquam tempore suos facere, sed ad illorum restitutionem in utroque foro efficaciter obligatos esse, & ad illorum restitutionem, ad eorum quorum interest, seu etiam huiusmodi instantiam, omnibus viis juris, & remediis compelli posse & debere, & eos nullo unquam tempore beneficio regularum de annali & trienniali pacifico possessore gaudere potuisse aut posse: Illis vero quibus eadem beneficia per nos, aut auctoritate nostra vel dictae sedis, tenore & forma concordatorum hujusmodi servatis, collata seu commendata sunt, aut in futurum conferentur vel commendabuntur, necnon Ecclesiis & locis Ecclesiasticis, ac collegiis, quibus perpe-

tuo vel ad tempus eadem auctoritate unita sunt, aut in posterum unientur, ac omnibus illis qui in executione litterarum Apostolicarum eis concessarum per constitutiones, seu mandata Archiepiscoporum, Episcoporum, Praelatorum, Principum, vel dominorum praedictorum, haecenus quomodolibet impediti fuerunt, aut in posterum impediuntur, dictas regulas, quemcumque temporis fluxum seu patientiam vel tolerantiam minimè obstatere debere, quo minus contra dictos intrusos & intrudendos quocumque tempore judicialiter expediri valeant.

TITVLVS XII. DE PENSIONIBVS.

Leo Decimus, In Concilio Lateranensi.

Reservari pensiones non debent in diminutionem Monasteriorum & Ecclesiarum regularium.

CAP. I.

Quoniam Ecclesiis Monasteriorum absque aliqua fructuum diminutione provideri decet, ut tam dignitati praesidentium, quam Ecclesiarum & adificiorum necessitati consulatur. Decernimus pariter ac statuimus, ut super earundem Ecclesiarum fructibus pensiones minimè referentur, nisi ex resignationis causa, aut etiam alia quae in secreto nostro consistorio iusta, probabilis & honesta habita fuerint.

Pius V.

Laici, & qui celebratum sacris ordinibus annexum non colunt, beneficiorum pensionibus iure suo nequeant.

CAP. II.

Laici extra conjugium & in coelibatu viventes, ac bigami & clerici conjugati nullas novas pensiones aut fructus aut omnino alias res Ecclesiasticas habeant, nec ipsi, etiam qui conjugati non sunt, si ad primas aut alias nuptias transferant, antiquas deinceps percipere. Clerici vero & alii matrimonium etiam cum unica & virgine contracturi, postquam illud contraxerint, nec antiquas retinere, nec novas assequi possint, sed nec illi laici nec clerici privilegio transferendi pensiones, fructus, aut alias res hujusmodi de cetero potiantur. Decernentes omnes transferendi facultates ex nunc, antiquas vero pensiones, & alias reservationes tam laicis quam clericis concessas, & quas ipsos clericos habere contigerit, per futurum contractum matrimonium hujusmodi extinctas esse. Rom. 5. Id. Septemb. 1568.

TITVLVS XIII.

DE VNIONIBVS BENEFICIORVM.

Pius V. Ex Concilio Tridentino.

Parochialium perpetuo unitarum parochiarum portio assignanda, & cuius non sit major centum, nec minor quinquaginta fuerint.

CAP. I.

Ad exequendum pastoralis officii debitum, vigilantibus studiis intendentes, ad ea, per quae cathedralium aliarumve Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, beneficiorum, seu collegiorum, ac aliorum parochialium locorum prospero profectui, diviniq; cultus augmento, & opportune congruaeque sustentationi parochialium Ecclesiarum eisdem unitarum statui feliciter dirigendo, & personarum in illis curam animarum exercentium utilitati recta & provida moderatione consuli, & salubriter provideri valeat, libenter interponimus

a Concordata reservationum edidit Nicolaus V. in gratiam Germanorum 1447. 14. Cal. April. cum Frederico Imperat. aliisque Ecclesiasticis & secularibus laicis Principibus.

a DD. in cap. praeterea, 23. de iure patron. tent. in c. successib. de desimis.